

گفت وگو با نوجوان مَدّاح
در حرم مطهر رضوی

من دکلمه خوان قطعه‌ای از بهشتم

«ما ایرانی‌ها افتخار می‌کنیم که خادم حرم امام هشتم شیعیان در کشورمان هستیم؛ به ویژه ما مشهدی‌ها که ارادتی دوچندان به حضرت رضا(ع) داریم. این واقعیت است که وقتی کسی غمی دارد، به حرم امام رضا(ع) که می‌رسد، غم از دلش می‌رود.»
آنچه خواندید، نظر ابوالفضل سیبویه، دوازده ساله و دانش آموز مدرسه‌ی امیرمعزی است. او مَدّاح، مکبر و دکلمه خوان حرم امام رضا(ع) است. گفت وگویی ما با ابوالفضل را در ادامه دنبال کنید.

شب‌نم کریمی

دعوت به مسلمانی

دکلمه خوانی یعنی مدح و ستایش اهل بیت (ع) و من با دکلمه خوانی سعی می‌کنم ارادت خودم را به اهل بیت (ع) بیان و با این اشعار، شنوندگان جلسه را به ائمه (ع) نزدیک و آگاهی آن‌ها را بیشتر کنم. دکلمه خوانی به قرآن هم مربوط است، زیرا بسیاری از ویژگی‌های ائمه (ع) در قرآن ذکر شده است. تاکنون بیست و سه سوره از قرآن را حفظ کرده‌ام و دکلمه خوانی را سبب این انس با قرآن می‌دانم. بیشتر درباره‌ی سیره‌ی اهل بیت (ع) مطالعه و اشعارم را معمولاً از کتاب‌های شعر استادان مطرح آیینی انتخاب می‌کنم. ذکر صفات ائمه (ع) خیلی مهم است، زیرا گاهی با همین دکلمه خوانی می‌توانیم یک شخص غیرمسلمان را شیعه و مسلمان کنیم. دوست دارم به مخاطبم از فضایل اهل بیت (ع) چنان بگویم که آن‌ها هم با این بزرگان بیشتر آشنا شوند و بر دانششان افزوده شود.

نخستین اجرا

در سال ۱۳۹۸ و وقتی هشت ساله بودم، نوکری آستان اهل بیت (ع) را با آموزش مَدّاحی و دکلمه خوانی به پیشنهاد پدرم آغاز کردم. نخستین اجرای من در حرم امام رضا(ع) هم زمان با دهه‌ی کرامت سال ۱۳۹۹ بود. از دو سال پیش هم توفیق خادم یاری حرم امام رضا(ع) نصیبم شده است. تاکنون حدود صد اجرا نیز در حرم داشته‌ام.

